

Motion till riksdagen 2019/20:701

av **Kjell-Arne Ottosson (KD)**

Biodling

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att lämplig myndighet bör få i uppdrag att justera märkningsreglerna så att även honungen ursprungsmärks enligt gällande EU-regler, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

Motivering

”Denna burk innehåller honung från EU och icke EU-länder!”

Texten som står på många honungsburkar i butikerna ger ingen vägledning för konsumenten. Därför bör Livsmedelsverket ges i uppdrag att ändra reglerna för märkning av importerad honung. Idag ska alla svenska biodlare, oavsett storlek på biodlingen, märka sin honung med Svensk honung. Det är rimligt och konsumenterna kan därmed välja att köpa burken och stimulera den biologiska mångfalden och miljön i Sverige. Man kan göra ett aktivt val. EU har genom beslut gjort det möjligt att använda nationella märkningsregler som lyfter fram det egna landets produkter. Vidare ska importerade produkter kunna märkas med ursprungsland.

När man importerar honung och blandar honung från flera olika länder och med varierande kvalité, uppstår stora möjligheter till fusk/förfalskningar. Flera länder importerar rissirap och förvandlar detta till en honungsliknande produkt. Stor skicklighet hos dessa företag gör att det är svårt att urskilja vad som är fusk. Livsmedelsverket gör stickprov och hittar också ”fuskhonung”. Konsumenten köper fuskhonung i tron att det är äkta, men får en produkt som saknar de specifika egenskaperna och kvalitéerna som riktigt honung har. Man köper ett sött plagiat.

Detta ska gälla alla typer av honung, oblandad och blandad import. Italien har genomfört detta med stöd av EU:s beslut. Varför inte Sverige? Vi importerar idag hälften av den honung som konsumeras. Svensk produktion är cirka 4 000 ton och konsumtionen är cirka 8 000 ton. Beräkningarna är gjorda från uppgifter av Jordbruksverket och Livsmedelsverket. Om man köper svensk honung har bina som samlat nektar, pollinerat i Sverige och bidragit till den biologiska mångfalden.

Bina svarar för att 1/3 av värdet på maten är pollinerat. Det är stora belopp när det är frågan om värdet av pollineringen; det är miljardbelopp i värde per år, räknat i konsumentledet.

Jordbruksverket har gått ut med en beräknad siffra på cirka 500 miljoner kronor. Men det är beräknat på grödor som är berättigade till EU-stöd och värdet är grundat på primärproducentens pris, därav det låga värdet.

Om man ser till obalansen mellan konsumtion och produktion av honung, finns ett stort utrymme för att öka biodlingen och honungsproduktionen i Sverige. Allmänheten är intresserad av vilda växter, till exempel blåbär, som kan skördas inom allemansrätten. Privata trädgårdar, cirka 325 000 hektar, har stort intresse av pollinatörer, både honungsbin och solitärbin. Fruktdlare och lantbrukare är också beroende av ett stort antal pollinatörer. Denna ändring kräver så lite men ger så mycket tillbaka för de värdefulla biodlare vi har i vårt land.

Regeringen bör ge i uppdrag till lämplig myndighet att justera märkningsreglerna så att även honungen ursprungsmärks enligt gällande EU-regler.

Kjell-Arne Ottosson (KD)